

Morgonen efter en dumpning

Sanningen kom som en pil
Flygandes tyst som vinden
Träffade mitt hjärta
Och krossade det ännu mer
Som att sparka sönder en kruka
Som redan är trasig

Innerst inne visste jag redan från början
Att ett slut skulle komma
Och jag skulle falla hårt
Som en glasskål från en skyskrapa
Folk skulle kliva på skärvorna
Ha sönder dem mer
Utan att skära sig

Nu när solen går upp
Redo att möta ännu en dag
Jag ligger i sängen
Och gråter i sömnen
Drömmer mardrömmar
Om att aldrig mer kunna se
Dina nyvakna blåa ögon
Se på mig som om jag var solen
Som lyste genom mina fönster
Som färgade himmelen som en palett
Redo att måla en ny dag
Men när mina ögon öppnas
Ser jag inget annat
Än ett tomt rum
Där jag är helt själv
Med tårar rinnande nerför mina kinder
Som droppar av källvatten
Filtrerade genom lager av sorg

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sandra Frödén med Poeter.se id #136857 innehar upphovsrätten